

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/86/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117010420
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2117010420.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci proti obžalovanému A. B., nar.: XX.XX.XXXX pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 25.5.2021, sp. zn. 9T/11/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 20.9.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku sa napadnutý rozsudok zrušuje v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C. - D.,
E. A. XXXXX/XXB

podľa § 285 písmena f) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby

Okresnej prokuratúry Trnava podanej na Okresný súd Trnava dňa 9.3.2017, pod sp. zn. 2Pv 244/16/2207, pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorý mal spáchať tak, že

v období od apríla 2013 až doposiaľ, si v meste F. ani na inom mieste na území Slovenskej republiky, ako otec mal. D. E., nar. XX.XX.XXXX a mal. G. E., nar. XX.XX.XXXX, s výnimkou obdobia od 28.05.2013 do 26.11.2013, kedy sa nachádzal v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, pravidelne a v plnej výške neplní vyživovaciu povinnosť rodiča k dieťaťu, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine a rozsah ktorej rozsah mu bol určený

- na mal. D. E. naposledy rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 5P/158/2011 zo dňa 11.01.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.03.2012 tak, že má mesačne prispievať na výživu mal. D. sumou 30 % zo sumy životného minima, ktorý bol následne zmenený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 10P/106/2014 zo dňa 05.05.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 24CoP/51/2015 zo dňa 23.09.2015 tak, že sa obvinenému zvýšila vyživovacia povinnosť na syna na sumu 60 eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky H. E.,

- na mal. G. E. rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 4C/268/2008 zo dňa 10.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2009, tak, že má mesačne prispievať na výživu dcéry sumou 100, - €, mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky H. E., čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na bežnom výživnom na obe deti vo výške najmenej 6.131,60 €, pričom obvinený sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn.

2T/76/2011 zo dňa 20.06.2011 ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.01.2012, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona, nakoľko trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava napadnutým rozsudkom zo dňa 25.5.2021, sp. zn. 9T/11/2017 uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.12.2019, na tom skutkovom základe, že

v období od apríla 2013 až do 25.05.2021 si v meste Hlohovec ani na inom mieste na území Slovenskej republiky, ako otec mal. D. E., nar. XX.XX.XXXX a mal. G. E., nar. XX.XX.XXXX, s výnimkou obdobia od 28.05.2013 do 26.11.2013, kedy sa nachádzal v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, pravidelne a v plnej výške neplní vyživovaciu povinnosť rodiča k dieťaťu, ktorá mu vyplýva zo zákona o rodine a rozsah ktorej rozsah mu bol určený

- na mal. D. E. naposledy rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 5P/158/2011 zo dňa 11.01.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.03.2012 tak, že má mesačne prispievať na výživu mal. D. sumou 30 % zo sumy životného minima, ktorý bol následne zmenený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 10P/106/2014 zo dňa 05.05.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.10.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 24CoP/51/2015 zo dňa 23.09.2015 tak, že sa obvinenému zvýšila vyživovacia povinnosť na syna na sumu 60 eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky H. E.,

- na mal. G. E. rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 4C/268/2008 zo dňa 10.11.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.12.2009, tak, že má mesačne prispievať na výživu dcéry sumou 100, - €, mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky H. E., čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na bežnom výživnom na obe deti vo výške 6.857,47 €, pričom obvinený sa uvedeného skutku dopustil napriek tomu, že bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/76/2011 zo dňa 20.06.2011 ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.01.2012, za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za to mu súd uložil podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31.12.2019, s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Po vyhlásení napadnutého rozsudku sa prokurátor vzdal práva podať odvolanie a obžalovaný si ponechal lehotu na podanie odvolania.

Obžalovaný následne v zákonom stanovenej lehote odvolanie podal. Toto odôvodnil osobitným podaním nasledovne (skrátene):

Žiada o prihliadnutie na okolnosti skutku a snahu o nápravu, nakoľko navrhovateľka uviedla súd do omylu v tej časti výpovede, že obžalovaný neprejavoval záujem o stretávanie sa s deťmi, v ktorom mu nikdy nebránila. Svedkyňa však zablokovala všetky dostupné sociálne siete voči obžalovanému, teda obžalovaný nemal možnosť sa s deťmi alebo navrhovateľkou akýmkoľvek spôsobom spojiť, zistiť, kde sa v tom čase deti a ich matka nachádzajú a nemal teda možnosť nijakým spôsobom sa s nimi kontaktovať. Obžalovanému sa raz podarilo prostredníctvom svojej partnerky stretnúť sa s matkou detí, kedy si prevzala finančné prostriedky vo výške 7.500 Eur ako doplatenie výživného pred notárom a tento notárom overený dokument súdu predložili na pojednávaní. Na danom pojednávaní chcel obžalovaný doplatiť aj zvyšný dlh, ale keďže sa matka nedostavila, tento úkon nemohol zrealizovať. Po danom stretnutí si matka opätovne zablokovala telefónne číslo aj sociálne siete partnerky obžalovaného a nekomunikovala s nikým.

Obžalovaný sa intenzívne snaží o nápravu svojich skutkov, doplatenie dlžného výživného, toho času je zamestnaný vo firme Benalex, s.r.o., čo vie doložil pracovnou zmluvou. Obžalovaný naďalej nevie pobyť matky a detí a preto žiada súd o poskytnutie adresy matky, kam má výživné poslať a taktiež posilať pravidelné finančné prostriedky na maloleté deti.

Správaním matky mu bolo znemožnené platiť včas a v plnej výške súdom stanovené výživné. Taktiež je ochotný dlžné výživné vyplatiť v plnej výške priamo na pojednávaní k rukám matky a tým si svoju povinnosť splniť. Taktiež žiadal súd písomnou formou o možnosť splátkového kalendára na zvyšný dlh

spolu so stanoveným výživným na maloleté deti, čím by svoju povinnosť vedel splniť a mohol riadne plniť nariadenie súdu.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Odvolací súd vo veci vykonal verejné zasadnutie, na ktoré sa dostavila prokurátorka krajskej prokuratúry a obžalovaný. Na tomto verejnom zasadnutí bolo doplnené dokazovanie oboznámením ústrižku šekovej poukážky – podací lístok, odosielateľ A. B., adresát H. E., suma 6.860 Eur, dátum 29.10.2021 a list matky dieťaťa, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný jej vyplatil sumu 6.860 Eur a neplatenie výživného nemá na maloletého žiadne nepriaznivé následky.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedla, že zaplatením plnej výšky výživného došlo k zániku trestnosti, preto navrhla obžalovaného oslobodiť spod obžaloby. Obžalovaný požiadal o zrušenie rozsudku a oslobodenie jeho osoby z dôvodu, že zaplatil výživné.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, odvolací súd v celom rozsahu akceptoval odvolanie obžalovaného a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť v celom rozsahu. Keďže boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodol sám a obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku.

Z doplneného dokazovania na verejnom zasadnutí (bod 6 tohto uznesenia) vyplynulo, že dlžné výživné obžalovaný zaplatil za žalované obdobie v plnej výške (nakoľko prokurátor voči prvostupňovému

rozsudku nepodal odvolanie, možno v rámci žalovaného skutku zohľadniť dobu páchania trestného činu a výšku nezaplateného výživného iba do dňa rozhodnutia prvostupňového súdu).

Vzhľadom na preukázané zaplatenie zameškaného výživného zo strany obžalovaného, pred tým ako sa odvolací súd odobral na záverečnú poradu, pri rozhodovaní o vine obžalovaného sa odvolací súd riadil osobitným prípadom účinnej ľútosti podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého trestnosť trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona zaniká aj vtedy, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchateľ svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu, keď splnenie týchto citovaných zákonných podmienok mal odvolací súd za preukázané na podklade výsledkov dokazovania doplneného na verejnom zasadnutí. Za tohto stavu, keďže zanikla trestnosť stíhaného trestného činu, odvolací súd obžalovaného spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku oslobodil.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.